

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 65.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563625309472/facsimile.pdf> (tilgået 23. juni 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

var kastet paa Gulvet, Barnet holdt Hænderne i Skjødet og saae tankefuldt frem for sig med sine blaa Øine.

»Du maa ikke sidde og tænke, *Lisbeth!*« sagde den gamle Frue, »lad være med det til Du bliver stor. Og er det Søvnighed, saa i Seng! Det er nok ogsaa det Bedste, for imorgen bliver Du oppe som et gammelt Menneske!«

»O, imorgen!« udbød *Elisabeth*, løftende de smaa Hænder, og sad igjen tankefuld.

»Det er alt det, hun sidder og tænker paa,« sagde *Madam Krone* halvt sagte. »Hun hører jo i disse Dage ikke om Andet af Folkene, og seer hvor travlt vi have det. Smaa Gryder have ogsaa Øre! hvor var hun lykkelig baade ifor og iforfjor, og nu har hun da mere Forstand.«

Det var ogsaa den Dag imorgen, som opfyldte hende, men paa en anden Maade end Fruen og *Madam Krone* havde Tanke om; de smaa Øren havde hørt og gjemt Meget af hvad Folkene fortalte. Der var mere Viisdom i den gamle Frues: »Du maa ikke sidde og tænke!« end Nogen troede.

Elisabeth skulde tilsengs; hun sov i et lille Kammer tæt ved *Madam Krone*, der nu førte hende derhen, fik hende afklædt og til Ro, og Syningen begyndte igjen. Klokken ti gik imidlertid Alle iaften tilsengs. *Madam Krone* saae ind til lille *Elisabeth*; der var Ingen i Sengen. Hun søgte, sendte Bud om hende i Kjøkkenet, lod Folkene søge i Gaarden og i Haven. *Elisabeth* var intet Sted at finde. *Madam Krone* vilde først i sin Angst gaae til den gamle Frue og sige hende det, men betænkte sig og gik selv ned i Folkestuen, hvor hun gav Ordre, at de Alle med Lygter og Stænger skulde søge endnu engang i Haven; dog, Barnet fandtes ikke.

Det var allerede tidlig Morgenstund; Lyset tændtes hos den gamle Frue, som endnu Intet vidste; *Madam Krone* var paa Veien til hende, men standsede idet den gamle Frue gik til Lønkammeret, hvis Hemmelighed *Madam Krone* ikke kjendte, eller ikke vilde vide at kjende; hun ventede paa at Fruen kom tilbage.

Der, mellem fire Vægge indesluttedes Gaardens, hele Omegnens Myserie; om dette var der talt og atter talt mellem Folkene; ofte havde den lille *Elisabeth* lyttet til, og naar man mindst tænkte derpaa, sadet og gjort sig sine Tanker. Nogle sagde, at der i Kammeret